

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 2 sierpnia 2019 r.

DIH-2.709.19.2019.BS

DECYZJA DIH-2 Nr 41/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 13 czerwca 2019 r., złożonego przez przedsiębiorcę (...), prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...), od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 29 maja 2019 r. w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł z uwagi na niewystawianie, nieprzekazywanie i nieprzechowywanie świadectw jakości do wprowadzanych do obrotu po 5 listopada 2018 r. paliw stałych, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 poz. 660 z późn. zm.),

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 25 czerwca 2019 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez przedsiębiorcę (...), prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) od decyzji z 29 maja 2019 r. w sprawie

wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł. z uwagi na niewystawianie, nieprzekazywanie i nieprzechowywanie świadectw jakości do wprowadzanych do obrotu po 5 listopada 2018 r. paliw stałych, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 poz. 660 z późn. zm.) zwana dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” wraz z aktami sprawy nr D/KO.NR.8361.5.2019.

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej – 14 stycznia 2019 r. - działając na podstawie upoważnienia nr D/KO.NR.8361.5.2019, przeprowadzili kontrolę – dotyczącą identyfikacji przedsiębiorcy, przestrzegania obowiązków, o których mowa w art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w składzie opału przy ul. Kasztelana Zaremby 27C w Tuliszkowie, należącego do przedsiębiorcy (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W trakcie przeprowadzonej 14 stycznia 2019 r., kontroli stwierdzono, w ofercie kontrolowanego, w składzie opału (...), znajdowały się następujące paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych oraz instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1

MW:

- węgiel orzech (...),
- węgiel Ekogroszek (...),
- węgiel Ekogroszek (...),
- węgiel Ekogroszek (...),
- węgiel Ekogroszek (...),
- węgiel groszek (...),
- węgiel Ekogroszek (...)
- węgiel kostka (...),
- miał węglowy (...),
- miał węglowy (...),
- węgiel orzech (...),
- węgiel groszek (...).

Łączna wartość w/w paliw stałych, wprowadzanych do obrotu 14 stycznia 2019 r., wynosiła (...)zł. Węgiel składowany był według sortymentu, na placu, na oddzielnych przyzmacach.

Na podstawie przedłożonych przez Kontrolowanego dokumentów stwierdzono, że w okresie od 5 listopada 2018 r. do chwili rozpoczęcia kontroli, tj. 14 stycznia 2019 r., Przedsiębiorca dokonał (...) transakcji sprzedaży paliw stałych. Do akt sprawy załączono kserokopie dokumentów dostawy (sprzedaży). W trakcie kontroli ustalono, że przedsiębiorca nie wystawił, nie przekazał i nie

przechowuje świadectw jakości do wprowadzanych do obrotu od 5 listopada 2018 r. paliw stałych, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z treścią art. 6c ust. 1 ww. ustawy, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany dalej "świadectwem jakości".

Jak wynika z treści art. 6c ust. 2 ww. ustawy, kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Natomiast zgodnie z treścią art. 6c ust. 3 ww. ustawy, świadectwo jakości jest przechowywane przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, przez okres 2 lat, licząc od dnia jego wystawienia.

Na podstawie art. 35a pkt 9 ww. ustawy, karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi: a) nie wystawia świadectwa jakości albo

b) wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, albo

c) nie przekazuje kopii świadectwa jakości podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

Jak ustalono w trakcie kontroli, łączna wartość paliw stałych, wprowadzanych do obrotu przez przedsiębiorcę 14 stycznia 2019 r., wynosiła (...)zł. Art. 35c ust. 5 pkt 1 ww. ustawy stanowi, że wysokość kary wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9, wynosi: od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględniając wartość paliwa stałego będącego na stanie przedsiębiorcy w dniu stwierdzenia nieprawidłowości tj. 14 stycznia 2019 r., na podstawie art. 35a pkt 9 ww. ustawy uznał, za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 25 000 zł.

Pismem z 19 marca 2019 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania oraz wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami. Strona skorzystała z przysługującego jej uprawnienia. Pismem z 3 kwietnia 2019 r. Przedsiębiorca zwrócił się do Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o uwzględnienie okoliczności dotyczących dostarczenia wszystkim odbiorcom brakujących świadectw jakości paliwa stałego oraz przedłożył listę osób potwierdzających odbiór certyfikatu na paliwo stałe

węgiel (świadczenia jakości paliwa stałego). Jednocześnie Przedsiębiorca zaznaczył, że klienci nie zgłaszali żadnych zastrzeżeń co do jakości opału.

Strona wskazała, że nie chciała uchylać się od ciężącego na nim obowiązku oraz złożyła, w toku kontroli, stosowne oświadczenie, w którym zobowiązała się do wydania odbiorcom paliw stałych niewystawionych wcześniej świadectw jakości. Brak wystawienia świadectw jakości paliw stałych Strona argumentowała krótkim okresem obowiązywania norm oraz niepełną znajomością zasad.

Organ pierwszej instancji wziął pod uwagę przedstawione przez stronę dowody przy ustalaniu wysokości kary oraz jako element dotychczasowej działalności kontrolowanego.

Pismem z 15 kwietnia 2019 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zwrócił się do Kontrolowanego przedsiębiorcy z żądaniem przedłożenia informacji o wielkości obrotu z prowadzonej przez stronę działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2018 r. Kontrolowany pismem z 18 kwietnia 2019 r. poinformował o wartości sprzedaży paliw stałych za 2018 r.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 29 maja 2019 r., wydał decyzję nakładającą na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy, z uwagi na to, że przedsiębiorca nie wystawił, a w konsekwencji nie przekazał i nie przechowuje świadectw jakości do wprowadzanych do obrotu paliw stałych od dnia 5 listopada 2018 r. do momentu rozpoczęcia kontroli, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw .

Przedsiębiorca pismem z 13 czerwca 2019 r. wniósł odwołanie od decyzji z 29 maja 2019 r. W ww. odwołaniu Strona wnosi o zmianę decyzji i odstąpienie na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa od wymierzenia mu kary pieniężnej oraz poprzestanie na zastosowaniu pouczenia. Przedsiębiorca wskazał, że bezspornym jest, iż w okresie od 5 listopada do końca 2018 r. nie zostało wystawionych 30 świadectw jakości paliw stałych. Przedsiębiorca podkreślił również, że zgodnie ze złożonym w toku kontroli zobowiązaniem dostarczył, wszystkim odbiorcom paliw stałych we wskazanym wyżej okresie, świadectwa jakości paliw, co odbiorcy poświadczili własnoręcznymi podpisami. Przedsiębiorca wskazał także, że odbiorcy nie zgłaszali żadnych zastrzeżeń co do jakości opału. Zdaniem strony dokonanie ww. czynności należy traktować jako wyrażenie czynnego żalu i może stanowić przesłankę odstąpienia przez organ od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestanie na zastosowaniu pouczenia. Jednocześnie strona podnosi, że kara w takiej wysokości będzie miała istotny wpływ na prowadzenie działalności i kondycję firmy.

Przy piśmie z 25 czerwca 2019 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr D/KO.NR.8361.5.2019

Pismem z 11 lipca 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 poz. 660), przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych oraz instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ww. ustawy.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych oraz instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. niewystawienie świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 14 stycznia 2019 r. nr D/KO.NR.8361.5.2019. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż

Strona nie wydawała klientom świadectw jakości dla sprzedawanego od 5 listopada 2018 r. paliwa stałego. W oświadczeniu z 15 stycznia 2019 r. Strona napisała, iż będzie stosowała przepisy dotyczące wydawania świadectw jakości

Protokół kontroli wraz z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli i pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy został podpisany przez Kontrolowanego. Pomimo prawidłowego pouczenia o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930, z późn. zm.), Przedsiębiorca nie wniósł żadnych uwag do treści protokołu, w tym do ustaleń dotyczących braku wystawiania przez przedsiębiorcę lub osobę upoważnioną świadectw jakości, potwierdzających spełnianie przez paliwo stałe wymagań jakościowych.

Odnosząc się do treści złożonego odwołania, w którym Strona wniosła o zmianę decyzji i odstąpienie na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa od wymierzenia mu kary pieniężnej oraz poprzestanie na zastosowaniu pouczenia, należy stwierdzić co następuje.

Powyższy artykuł wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK, o znikomej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw można byłoby mówić w przypadku, gdyby wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych były przekazane konsumentom niepełne, nieprecyzyjne etc. Natomiast z całą mocą należy stwierdzić, iż nie dotyczy to sytuacji, gdy wymagane przepisami świadectwa jakości paliw stałych nie były wydawane wcale, co jest bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów.

Należy podkreślić, iż dwie przesłanki tj. przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa oraz zaprzestania naruszania prawa przez Stronę, muszą wystąpić łącznie. Tymczasem sam odwołujący wskazuje jedynie na wystąpienie jednej z ww. przesłanek w postaci zaprzestania naruszenia prawa.

Przy czym, zaprzestanie naruszenia prawa, nastąpiło dopiero na skutek kontroli. W ocenie organu waga naruszenia prawa nie jest znikoma, albowiem Kontrolowany nie dopełnił obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ustawy w 30 przypadkach.

Należy wskazać, iż Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej trafnie wskazał w uzasadnieniu decyzji, że omawiany ustawowy obowiązek przedsiębiorcy został wprowadzony ze względu na szczególne znaczenie informowania o jakości paliwa stałego wprowadzanego do obrotu – również w aspekcie ochrony interesów konsumentów. Jak wynika z uzasadnienia do ustawy z dnia 19 marca 2018 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy z 4 kwietnia 2019 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 768 t. j.) „Wprowadzenie wymagania posługiwania się w obrocie paliw stałych świadectwami jakości paliw umożliwi kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. Wprowadzenie świadectwa jakości paliwa stałego powinno również usprawnić pracę organów kontrolujących obrót paliwami stałymi, tak krajowymi, jak i importowanymi. Wprowadzający do obrotu paliwo stałe w momencie sprzedaży np. węgla kamiennego wystawia świadectwo jakości paliw dla sprzedawanego paliwa i ma obowiązek przekazać jego poświadczoną kopię klientowi. [...] Efektem proponowanego rozwiązania będzie uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. [...] Wprowadzenie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykluczy z obrotu paliwa niespełniające minimalnych wymagań, umożliwiając ponadto potencjalnym nabywcom wybór paliw o wysokich parametrach jakościowych. Ww. działania mogą przyczynić się w efekcie do redukcji tzw. emisji niskiej, a przez to do poprawy zdrowia i jakości życia obywateli.” (Uzasadnienie do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, Druk sejmowy nr 2377 z dnia 19 marca 2018 r.)

Odwołujący, prowadząc profesjonalną, specjalistyczną działalność, nie dochował należytej, wymaganej przepisami staranności i dopuścił się naruszenia prawa o istotnej wadze. Naruszył przepisy aż w 30 przypadkach, co Strona przyznała w treści odwołania. Fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa nie zwalnia jej zatem *a priori* z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli.

Należy podkreślić, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw odpowiedzialność ma charakter obiektywny, nie jest uwarunkowana winą przedsiębiorcy, a przewidziana w wyżej przytoczonych przepisach kara pieniężna jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Strona prowadząc profesjonalną, specjalistyczną działalność w zakresie handlu

paliwami stałymi, nie dochowała należytej, wymaganej przepisami staranności i dopuściła się naruszenia prawa, o istotnej wadze. Fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa nie zwalnia jej zatem z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, które stwierdzono w toku kontroli. Przesłanki warunkujące ewentualne zastosowanie pouczenia, jak wskazano powyżej, muszą być spełnione łącznie. Tym samym Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, gdyż w jego ocenie okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa nie są łącznie spełnione (mimo zaprzestania przez Stronę naruszania prawa).

Odnosząc się do stwierdzenia Strony zawartego w odwołaniu, iż kara w takiej wysokości będzie miała bardzo istotny wpływ na prowadzenie działalności oraz kondycję finansową firmy, należy stwierdzić co następuje.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary pieniężnej, w granicach, o których mowa w art. 35c ust. 5, uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia oraz wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Organ wziął pod uwagę, że Strona nie była wcześniej karana za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ustalając wysokość kary, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej oparł się również na informacji dot. wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli (tj. w roku 2018), którą przedsiębiorca zawarł w piśmie z dnia 18 kwietnia 2019 r. Mając powyższe na względzie wymierzono karę w najniższej możliwej wysokości. Wysokość kary uregulowana została przez ustawodawcę w treści art. 35c ust. 5 pkt 1 ww. ustawy, zgodnie z którym „Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi: 1) od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł (...)”.

Organ drugiej instancji nie ma podstaw do obniżenia wysokości czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w wymiarze określonym przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Należy zauważyć, że zgodnie z art. 189k § 1 Kpa Organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej. Zgodnie z tym przepisem organ administracji publicznej, który wymierzył administracyjną karę pieniężną (tu: Wielkopolski WIIH), może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez: 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty; 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty; 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części; 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części. Niezależnie od powyższego organ drugiej instancji informuje, że wniosek

dotyczący sytuacji materialnej Strony może zostać uwzględniony dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 29 maja 2019 r. w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł, z uwagi na niewystawianie, nieprzekazywanie i nieprzechowywanie świadectw jakości do wprowadzanych do obrotu po 5 listopada 2018 r. paliw stałych, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu nr NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;

- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia: art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/